

EXPERIMENT

BESTIA DIN NOI

(documente SAGA)

In the 1970s, Serbian artist Marina Abramovich conducted an experiment: she stood still in one of the exhibition centers, with various objects lying next to her - from a hammer and gun to watercolor paints. At the same time, people were allowed to take any of these items and do whatever they wanted with Marina.

Undeniable authority in the world of modern art, Marina Abramovich is called the grandmother of performance art. Her performances continue to be talked about decades later. One of her most famous events was called "Rhythm 0" and it was organized in 1974 in Naples.

The idea for the Rhythm 0 performance was very simple: Abramovich had to stand still for six hours while the people who came to see her could do whatever they wanted with her using any of the 72 items he could and put it on the table next to me.

Abramovich was standing in the middle of the room with a plaque on his chest that read: "Instructions: there are 72 items on the table that you can use as you please." Performance. I am an object. I bear full responsibility during this period. Duration: 6 hours (8 pm - 2 am).

On the table were "objects for pleasure" and "objects to destroy." Flowers and feathers were among the harmless objects. Among the dangerous are a knife, razor blades and a loaded gun.

At first, the audience was shy, just looked at her, gave her roses and kissed her. But then

divided, painted and even cut. Someone wrapped her around a wasp. Someone threw her hands up. A man used a blade to cut her neck. The audience changed the position of the artist's body. Some people attached different objects to it. Some men were undressing and licking her. And they accompanied their actions with laughter. The performance was stopped by the building's security when one of the visitors picked up a gun.

At the third hour, they cut all of her clothes with blades. At the fourth hour, they began to examine her skin with the same blades. She was subjected to all kinds of harassment. Someone make her point a gun at herself. She was so focused on the performance that she couldn't resist anything.

Abramovich's own impressions of what people were doing to her were even more horrifying. The artist recalls:

"At first, the audience really wanted to play with me. Then they got more and more aggressive, it was six hours of pure horror.

They cut my hair, stuck rose thorns into my body, cut the skin on my neck, and then put a bandaid on my wound.

After six hours of the performance, I went naked towards the audience with tears in my eyes, so they literally ran out of the room, as they realized that I had "come alive" - stopped being their toy and began to manage my own body. I remember when I arrived at the hotel that evening and looked in the mirror, I found a strand of grey hair...

This work reveals something terrible about humanity. She shows how quickly a person can hurt you under the right circumstances. She shows how easy it is to defame a person who does not fight back, who does not protect himself. She shows that, if given the circumstances appropriate, most "normal" people can obviously become very violent ...

EXPERIMENT PE CARNE VIE

În anii 1970, artista sârbă **Marina Abramovici** a făcut un experiment: a stat nemișcată într-unul dintre centrele de expoziții, având lângă ea diverse obiecte - de la un ciocan și un pistol până la vopsele de acuarelă. În același timp, vizitatorilor li s-a permis să ia oricare dintre aceste obiecte și să facă orice doreau cu Marina.

Autoritate incontestabilă în lumea artei moderne, Marina Abramovici este numită bunică artei de performanță. Despre spectacolele ei continuă să se vorbească zeci de ani mai târziu. Unul dintre cele mai faimoase evenimente ale ei s-a numit "Rhythm 0" și a fost organizat în 1974 la Napoli.

Ideea spectacolului Rhythm 0 a fost foarte simplă: Abramovici trebuia să stea nemișcată timp de șase ore, în timp ce

oamenii care veneau să o vadă puteau face orice doreau cu ea, folosind oricare dintre cele 72 de obiecte pe care le puteau folosi și se aflau pe o masă de lângă artistă.

Abramovici stătea în mijlocul camerei cu o placă pe piept pe care scria "Instrucțiuni: pe masă sunt 72 de obiecte pe care le puteți folosi cum doriți". Performanță. Eu sunt un obiect. Îmi asum întreaga responsabilitate în această perioadă. Durata: 6 ore (20.00 - 2.00).

Pe masă se aflau "obiecte de plăcere" și "obiecte de distrus". Printre obiectele inofensive se numărau florile și penele. Printre cele periculoase se numărau un cuțit, lame de ras și un pistol încărcat.

La început, publicul a fost timid, doar s-a uitat la ea, i-a oferit trandafiri și au sărutat-o. Dar apoi au deviat, unii au pictat și chiar au tăiat. Cineva a plasat în jurul artistei viespi. Cineva i-a aruncat mâinile în sus. Un bărbat a folosit o lamă pentru a-i tăia gâtul. Publicul a schimbat poziția corpului artistei. Unii oameni i-au atașat diferite obiecte. Unii bărbați o dezbrăcau și o lingeau. Și își însoțeau acțiunile cu râsete. Spectacolul a fost oprit de securitatea clădirii când unul dintre vizitatori a luat un pistol.

La a treia oră, i-au tăiat toate hainele cu lame. La a patra oră, au început să-i examineze pielea cu aceleași lame. A fost supusă la tot felul de hărțuiri. Cineva a obligat-o să îndrepte o armă spre ea însăși. Era atât de concentrată asupra spectacolului încât nu a putut rezista la nimic.

Propriile impresii ale lui Abramovici despre ceea ce îi făceau oamenii erau și mai îngrozitoare. Artista își amintește:

"La început, publicul chiar voia să se joace cu mine. Apoi au devenit din ce în ce mai agresivi, au fost șase ore de groază pură. Mi-au tăiat părul, mi-au înfipt spini de trandafir

În corp, mi-au tăiat pielea de pe gât și apoi mi-au pus un bandaj pe rană.

După șase ore de spectacol, m-am îndreptat goală spre public cu lacrimi în ochi, așa că au fugit literalmente din sală, deoarece și-au dat seama că "prinsesem viață" - nu mai eram jucăria lor și am început să îmi gestionez propriul corp. Îmi amintesc că, atunci când am ajuns la hotel în acea seară și m-am uitat în oglindă, am găsit o șuviță de păr cărunt...

Această lucrare dezvăluie ceva teribil despre umanitate. Ea arată cât de repede te poate răni o persoană în circumstanțele potrivite. Ea arată cât de ușor este să defăimezi o persoană care nu ripostează, care nu se protejează. Ea arată că, dacă li se dau circumstanțele adecvate, majoritatea oamenilor "normali" pot deveni în mod evident foarte violenți ... fiare chiar ."

Traducere AG

NOTE

Marina Abramović (Serbia -născută la 30 noiembrie 1946) este o artistă conceptuală și de performanță în public. Lucrările sale explorează arta corporală, arta rezistenței, arta feministă, relația dintre performer și public, limitele corpului și posibilitățile minții. Fiind activă de peste patru decenii, Abramović se autointitulează "bunica artei performative". Ea a fost pioniera unei noi noțiuni de identitate prin aducerea participării observatorilor, concentrându-se pe "confruntarea cu durerea, sângele și limitele fizice ale corpului." În 2007, ea a fondat Marina Abramović Institute (MAI), o fundație non-profit pentru arta spectacolului.

AG

Comentarii

Beatrice Bernath – Israel

E și asta o metodă de a afla cine ți- e prieten și cine nu...bestia umană... umanitatea e oribilă dar wow artista e nebună - cealaltă latura a umanității la fel de oribile e ce nu face omul pentru faimă. hai să numim insanitatea pe muchie, artă. știu că parerile sunt împărțite chiar și în sinea mea. dar eu cred în limita necesară obligatorie.... posibil că educația " de- acasă " a tăiat în mine răni prea adânci că să- mi permit a trece această linie ...nici măcar pentru artă

IRIS SAMRA

„Iubiții din Valdero”,

Numele dat de arheologi unei înmormântări neolitice găsite în Valdero, Italia. Analiza rămășițelor a arătat că erau un băiat și o fată de cel mult 20 de ani, nu este clar de ce au murit. Dar de 6000 de ani s-au ținut unul pe altul în brațe...

Ribera – Viziunea unui sadist

